

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114204102
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114204102.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: B.C.CONCONSULT, s.r.o., Budovateľská ulica 1290, Vranov nad Topľou, IČO: 45 462 500, zastúpený: Mgr. Tomáš Saladiak, advokát, M.R.Štefánika 171, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: S. E., narodený X. XX. XXXX, bytom P. X, U., o zaplatenie sumy 8,44 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietá.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 12. 2. 2014 v spojení s podaním doručeným súdu dňa 16. 5. 2014 sa žalobca voči žalovanému zaplatenia sumy 8,44 eur, úroku vo výške 24 % ročne zo sumy 8,44 eur od 6. 12. 2003 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný uzavrel s Poštovou bankou a.s. dňa 14. 10. 2002 zmluvu o bežnom účte č. XXXXXX-XXXXXXXXXX.. Žalovaný sa dostal so svojím účtom do debetu a titulom nepovoleného prečerpania zostatku na bežnom účte mu podľa zmluvy vznikla povinnosť uhradiť sumu skladajúcu sa z kapitalizovaných úrokov, úhrady za nepovolené prečerpanie debetu, úhrady sumy za upomienku, úhrady za vedenie účtu, za výpisu z účtu. Poštová banka nepovolený debetný zostatok vyrovnala internetovým bezhotovostným vkladom a dňa 6. 12. 2003 zrušila bežný účet žalovaného. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 9. 2005 došlo medzi Poštovou bankou a.s. a spoločnosťou INKASO Pohľadávok spol. s r.o. k postúpeniu pohľadávky vo výške 12,40 eur s príslušenstvom a následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22. 3. 2012 medzi spoločnosťou INKASO Pohľadávok spol. s r.o. a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 12,40 eur s príslušenstvom. Žalovaný dlžnú sumu ani na výzvu nezaplatil.

Uznesením č. k. 8C/142/2014-42 zo dňa 4. 7. 2014 súd konanie v časti sumy 3,96 eur, úroku 24 % ročne zo sumy 3,96 eur od 6. 12. 2003 do zaplatenia zastavuje.

Predmetom konania zostala požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 8,44 eur, úroku 24 % ročne zo sumy 8,44 eur od 6. 12. 2003 do zaplatenia.

Žalobca k návrhu pripojil zmluvy o osobnom účte zo dňa 14. 10. 2002, výpisom z účtu zo dňa 31. 8. 2005, oznámením č. 5/2003, Sadzobníkom poplatkov, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 9. 2005, Zmluvou postúpení pohľadávok zo dňa 22. 3. 2012.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a ods. 2 O. s. p. (jedná sa o drobný spor), pričom vychádzal z predložených písomných dôkazov. Rozsudok bol verejne vyhlásený (bez nariadenia pojednávania) v zmysle § 156 ods. 3 O. s. p. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku

bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s návrhom zo dňa 18. 11. 2013, podaním zo dňa 12. 5. 2014, zmluvou o osobnom účte zo dňa 14. 10. 2002, výpisom z účtu zo dňa 31. 8. 2005, oznámením č. 5/2003, Sadzobníkom poplatkov, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 9. 2005, Zmluvou postúpení pohľadávok zo dňa 22. 3. 2012, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo zmluvy o osobnom účte - BONUSPOSTKONTO zo dňa 14. 10. 2002 vyplýva, že Poštová banka a.s. a žalovaný sa dohodli na zriadení a vedení bežného účtu v slovenskej mene na dobu neurčitú. V bode 3 písm. c) sa dohodli, že v prípade zmluvne nedohodnutého prečerpania peňažných prostriedkov úročí banka vzniknutý debetný zostatok zvýšenou debetnou úrokovou sadzbou a postupuje v zmysle platných obchodných podmienok. Podľa bodu 6 písm. f) banka zruší účet až po vyrovnaní prípadného debetného zostatku.

Z oznámenia č. 5/2003 vyplýva výška sankčnej debetnej úrokovej sadzby pre osobný účet a pre bežný účet 24 %.

Podľa Sadzobníka poplatkov za poskytovanie peňažných a obchodných služieb, bod 3 poplatky odúčtované v banke za vedenie účtu - každý i začatý mesiac a/ postkonto v sume 20 Sk, bod 6 za výpis z účtu a/ postkonto v sume 5 Sk, bod 13 sankčné sadzby d/ za vystavenú upomienku pred podaním súdnej žaloby na vyrovnanie nepovoleného debetného zostatku účtu, vrátane poštovného v sume 100 Sk, bod 25 za odoslanú poštovú zásielku podľa tarify SP, š.p.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 9. 2005 došlo medzi Poštovou bankou a.s. a spoločnosťou INKASO Pohľadávok spol. s r.o. k postúpeniu pohľadávky vo výške 12,40 eur s príslušenstvom a následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22. 3. 2012 medzi spoločnosťou INKASO Pohľadávok spol. s r.o. a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 12,40 eur s príslušenstvom. Súd v konaní má preukázané, že žalobca má aktívnu vecnú legitimitáciu v tomto konaní, čo nebolo v konaní nijakým spôsobom spochybnené.

Podľa ustanovenia § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

Podľa ustanovenia § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. v platnom znení zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby v určitej mene účet pre jeho majiteľa, prijímať na zriadený účet vklady a platby a uskutočňovať z neho výplaty a platby, ods. 2 zmluva o bežnom účte vyžaduje písomnú formu.

Podľa § 763a Obchodného zákonníka práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka /v znení účinnom k 31. 1. 2004/ v spojení s § 502 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 1 % vyššie než sú úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

Podľa ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu uzavretia zmluvy typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ods. 2 typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len

ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoví z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ustanovenia čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 25/2007 Z. z. v platnom znení orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa zákona č. 102/2014 Z. z. ktorý bol novelizovaný zákonom č. 151/2014 Z. z. čl. XIV účinnosť, tento zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2014 okrem čl. I, čl. II bodov 2 až 8, čl. III, čl. V bod 2, čl. VI, čl. VIII bodov 2, 4 až 6, 8 až 10, 19 až 24, 28, 31 a 36, čl. XII bodov 1 až 5, 12, 15 a 16, ktoré nadobúdajú účinnosť 13. júna 2014 a čl. II bodu 1, ktorý nadobúda účinnosť 1. apríla 2015.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom od 1. 4. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie,

sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 396 Obchodného zákonníka pri práve na peňažné prostriedky uložené na bežnom alebo vkladovom účte plynie premlčacia doba odo dňa zániku zmluvy o vedení týchto účtov.

Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Z predloženej úverovej zmluvy zo dňa 17. 8. 2007 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 17. 8. 2007 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o bežnom účte, ktorú súd posúdil ako typovú zmluvu, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy.

Z podaného návrhu vyplýva, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému čo do istiny 8,44 eur nároky vzniknuté mu zo zmluvy o osobnom účte, keď tento zrušil z dôvodu nedovoleného prečerpania ku dňu 6. 12. 2003. Žalobca však konkrétne nešpecifikoval výšku žalovanej sumy s uvedením jednotlivých položiek a ich výšok.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaný uzavrel dňa 14. 10. 2002 s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o osobnom účte - Bonupostkonto. Pokiaľ ide o žalovanú súdu 8,44 eur, žalobca nešpecifikoval spôsob je vyčíslenia, v návrhu len uviedol, že žalovaná suma pozostáva z kapitalizovaných úrokov, úhrady za nepovolené prečerpanie debetu, úhrady sumy za upomienku, úhrady za vedenie účtu, za výpisu z účtu. Zároveň uviedol, že predmetný účet bol zrušený dňa 6. 12. 2003 čo preukázal výpisom z účtu s konečným zostatkom 0 a uvedené v konaní nebolo spochybnené. Pokiaľ ide o požadovaný úrok 24 % ročne, táto vyplýva z Oznámenia č. 5/2003, keď sankčná debetná úroková sadzba pre osobný účet a bežný účet (podnikateľský) bolo určená vo výške 24 % ročne, počnúc dňom 6. 12. 2003, keď právny predchodca žalobcu vykonal zúčtovanie zostatku na účte ku dňu 6. 12. 2003. Súd však v danej veci postupoval v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 25/2007 Z. z., v zmysle ktorého na prípadné premlčanie súd prihliada z úradnej povinnosti. Žalobca podal návrh na súdu dňa 12. 2. 2014 a to po uplynutí premlčacej doby v ustanovenia 101 Občianskeho zákonníka ale aj ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, preto súd návrh ako nedôvodný zamietol, keď najneskôr mal byť návrh podaný na súd dňa 6. 2. 2007, keď premlčacia doba začala plynúť dňom zániku účtu 6. 2. 2003.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Nakoľko súd zamietol návrh v časti istiny 8,44 eur, zamietol aj návrh v časti úrokov 24 % ročne zo sumy 8,44 eur od 6. 2. 2003 do zaplatenia, keď žalovanú istinu považoval za premlčanú a premlčanie sa vzťahu aj na požadovaný úrok. Súd ďalej nevedol dokazovanie ohľadom výšky požadovaného úroku.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanému ako procesne úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.